

Щодо результатів онлайн опитування «Насильству немає виправдання».

З метою визначення ставлення та обізнаності щодо домашнього насильства та напередодні Всесвітньої акції «16 днів проти насильства» було проведено анонімне онлайн - опитування «насильству немає виправдання».

Загальна кількість учасників опитування склала 161 людина, із них 88,2% опитуваних це жінки, 11,8% - чоловіки. В опитуванні взяли участь 49,1% це люди у віці 36-50 років, 35,4%- люди у віці 25-30 років, 9,3%- люди у віці 51-59 років, також приймали участь в опитуванні люди у віці 15-19 років та 60+ років.

За соціальним статусом опитувані становили: люди з інвалідністю-9 осіб (5,6%), тимчасово переміщені особи-14 осіб (8,7%), учасники АТО/ООС- 2 (1,2%), пенсіонер/пенсіонерка - 10 осіб (6,2%), багатодітна мати/ батько – 7 осіб (4,3%), безробітний/безробітна - 7 осіб (4,3%), без статусу – 121 особа (75,2%).

З загального числа опитуваних працюють-88,8%, 11,2% - не працюють, 80,1% - проживають у місті та 19,9% проживають у сільській місцевості.

Найчастіше стикаються з проблемою домашнього насильства жінки та дівчата, так вважають 50,3% з загального числа опитуваних. З проблемою нав'язування жінкам стереотипних ролей у суспільстві та сім'ї (як приклад - повна відповідальність за догляд за дітьми, оселею та господарством)-16,6% , 8,9% - з проблемою відсутності здорового балансу між роботою та особистим життям та 7% опитуваних - з проблемою фізичного насильства.

На думку 72,3% опитуваних у нашій громаді менше ніж потрібно приділяють питанням протидії домашнього насильства, а 26,4% опитуваних вважають, що достатньо уваги приділяють питанням протидії домашнього насильства.

Не визначилися з відповіддю щодо неприйняття громадою домашнього насильства 28,6% опитуваних, згодні, що у нашій громаді переважно замовчуються проблеми, пов'язані з домашнім насильством 24,8%, 22,4% вважають, що в громаді домашнє насильство активно засуджується, 22,4 % переважно негативно ставляться до проявів домашнього насильства та 1,8% опитуваних вважають ,що у громаді домашнє насильство як правило виправдовується.

Про наявні у нашій громаді послуги для постраждалих від домашнього насильства знають лише 42,9% опитуваних , 26,7% мають здогадки, куди звертатися за послугами для постраждалих, 18,6% опитуваних не знають, куди звертатися, 15,5% опитуваних не впевнені, що у нашій громаді надаються послуги для постраждалих від домашнього насильства.

Якщо від сусідів доносяться чоловічі та жіночі крики або гуркіт лише 34,8% опитуваних поцікавиться чи все добре, 26,7% опитуваних викличе поліцію, 27,3% не визначились зі своєю реакцією на таку ситуацію та мала частка опитуваних вважає втручання не своєю справою.

Головною причиною, яка зупиняє свідків домашнього насильства зарадити ситуації- це небезпека для тих, хто хоче допомогти, так вважає 28,6% опитуваних, 28,6% опитуваних не знають як зарадити, а тому не втручаються в ситуації домашнього насильства, 24,8% вважають не вартим втручатися, 11,8% опитуваних не

визначилися з головною причиною, 6,2% вважають, що людина, яка втрутиться, буде вважатися причетною до насильства.

Якщо подруга/близька людина, зазнає насильства з боку партнера/партнерки, 55,9% опитуваних готові самостійно дати пораду, що робити близькій людині, 66,5% готові надати контакти організацій, куди можна звернутися за допомогою (поліція, мобільні бригади соціально-психологічної допомоги, соціальні служби), 28,6% поговорять з її партнером/кою, 6,2% нічого не робитимуть, бо краще не втручатися у сімейні справи, 4,3% нічого не робитимуть, бо не знають чим допомогти, 1,2% нічого не робитимуть, бо їм складно почати розмову про це.

У випадку інциденту фізичного насильства з боку чоловіка, якщо таке насильство трапилося вперше 51,6% опитуваних вважають, що варто розірвати стосунки з таким чоловіком, 25,2% вважають, що можна пробачити, якщо чоловік визнав свою помилку і вибачився, 20,8% не визначилися з відповіддю, 2,4% вважають, що не варто зважати на такий інцидент фізичного насильства, особливо якщо чоловік перебував в стані алкогольного сп'яніння.

Інцидент фізичного насильства (ляпасів, стусанів, побиття) з боку чоловіка немає виправдання, так вважає 74,4% опитуваних, 15,6% припускають, що такий інцидент є негативним явищем, але в деяких ситуаціях чоловіків можна зрозуміти, у житті всяке трапляється.

Підняти руку на жінку справжньому чоловіку не допустимо, вважають 90,1% опитуваних, але є незначна кількість тих, хто вважає, що за певних обставин чоловік може підняти руку на жінку, якщо вона його спровокувала.

Якщо жінка перебуває в шлюбі або зустрічається може зазнати сексуального насильства з боку чоловіка вважають 56,9% опитуваних, 32,5% що ні та 10,6% опитуваних не визначилися з відповіддю.

На думку 82% опитуваних інцидент сексуального насильства (примусу до сексу) з боку чоловіка немає виправдання, 9,3% складно сказати, є частка опитуваних які виправдовують сексуальне насильство з боку чоловіка, якщо чоловік визнав свою помилку і вибачився або перебував в стані алкогольного сп'яніння.

Не погоджуються з твердженням, що заради збереження сім'ї жінка повинна «закривати очі» на насильство з боку чоловіка/партнера 82% опитуваних, а 7,5% вважають, що заради сім'ї за певних обставин жінка повинна терпіти насильство.

Відповідальним за те, що трапилася ситуація домашнього насильства 55% опитуваних вважають обидві сторони, 30,6% вважають відповідальним кривдника, 11,9% опитуваним складно сказати, хто відповідальний і 2,5% вважають відповідальним за ситуацію домашнього насильства постраждалого/постраждалу.

Не згодні з твердженням, що насильство найчастіше зустрічається у недостатньо забезпечених сім'ях 65% опитуваних, але 21,9% вважають навпаки.

Також при опитуванні були приведені різні ситуації домашнього насильства.

Приклад 1.

«Лариса та Іван перебували в зареєстрованому шлюбі, який було розірвано. Від шлюбу вони мають трьох неповнолітніх дітей - Катерину, Марію та Софійку, Лариса та Іван спільно проживали до червня 2018 року. Після розлучення з травня 2019 року. Лариса почала приїжджати до місця проживання Івана та вчиняти сварки, висловлюватися на його адресу нецензурною лайкою, принижувати, погрожувати фізичною розправою, навіть, вбивством в телефонній розмові, вчиняти бійки, штовхатися, давати ляпаси, стусанів, наносити побої, кидати в нього різноманітні предмети. Колишня дружина не залишає Івана у спокої, де б він не перебував, постійно переслідує, приходять до нього на роботу.

Окрім Івана, Лариса переслідує і його батьків, Олександра та Вікторію. Лариса вночі приходять до місця проживання батьків, вибиває їм двері, приходять до місця їх роботи, погрожує їм фізичною розправою, постійно телефонує з різних номерів телефону та погрожує фізичною розправою, висловлюється нецензурною лайкою».

Погодилися 67,7% опитуваних, що це є домашнім насильством з боку колишньої дружини по відношенню до колишнього чоловіка, його батьків та власних дітей, бо вони є свідками вчинення домашнього насильства, 29,2% вважають цю ситуацію хуліганством і 3,1% вважають що це сімейна справа і не варто втручатися.

Приклад 2.

«Кирило, знаходячись за місцем свого мешкання вчинив сварку зі своєю співмешканкою Наталією, під час якої висловлювався в її адресу нецензурною лайкою, ображав. Такі сварки є постійними в житті Кирила та Наталії».

Нецензурна лайка, образи принижують гідність Наталі та можуть завдати шкоди її психічному здоров'ю. Кирило вчиняє психологічне насильство в сім'ї-так вважають 87% опитуваних, 11,2% опитуваних вважають що це сімейна справа, розберуться самі, а 1,8% вважають, що чоловік може ображати жінку.

Приклад 3.

«У супермаркеті ти стоїш у черзі на касі. За тобою чекає жінка з дитиною. Дитина весело грається з покупками. Жінка просить дитину не гратись із склянкою пляшкою. Після двох прохань дитина не перестає гратись, опускає пляшку на підлогу та розбиває її. За що отримує ляпас від жінки. Це вмить вгамовує дитину».

За думкою 65% опитуваних це насильство. Застосування сили не може бути методом виховання дитини. 30,6% опитуваних вважають, що методи виховання дітей — це особиста справа сім'ї. Якщо дитина не розуміє слів, то ляпас чи запотиличник не будуть зайвими. Інколи дитину можна вдарити або поставити в куток, але краще виховувати її вдома, так вважають 4,4% опитуваних.

Приклад 4.

«Людмила та Анатолій перебувають у шлюбі. Анатолій непогано заробляє. Чоловік постійно вимагає від дружини звітувати щодо кожної витрати та виправдовуватися, якщо витрата на його думку є «недоречною»; переконує Людмилу залишити свою роботу; обмежує доступ до власних рахунків та банківських карт; повністю розпоряджається грошима, не вважаючи необхідним приймати фінансові

рішення разом; робить з грошей «нагороду» за виконання хатніх обов'язків чи інших речей».

Це економічне насильство щодо дружини так вважають 88,8% опитуваних, 8,7% вважають що це приклад ощадливого підходу до фінансів, а 2,5% вважають, що нічого страшного в таких відносинах немає.

Дякуємо всім, хто прийняв участь у опитуванні.

Вчинення домашнього насильства- це не сімейна справа. Якщо Ви постраждали від домашнього насильства або стали свідком домашнього насильства звертайтеся за допомогою.

Ви можете зателефонувати:

- Поліція – 102;
- Урядовий центр з протидії насильству – 15-47;
- Національна «гаряча лінія»: 0-800 – 500-225, 116-111 (з мобільного);
- Національна «гаряча лінія» по запобіганню домашнього насильства:
- 0-800-500-005, 116-123 (з мобільного).
- позвонити до управління соціального захисту населення Лиманської міської ради та повідомити про випадок домашнього насильства 0626141699;
- мобільна бригада психологічної допомоги :+380951320456;
- Звернутися за допомогою до Лиманського міського центру соціальних служб : +380997546990,
- Звернутися за допомогою до громадської організації «Лиманський інститут проблем сім'ї та молоді» :+ 380953353811.

Управління соціального захисту населення Лиманської міської ради.